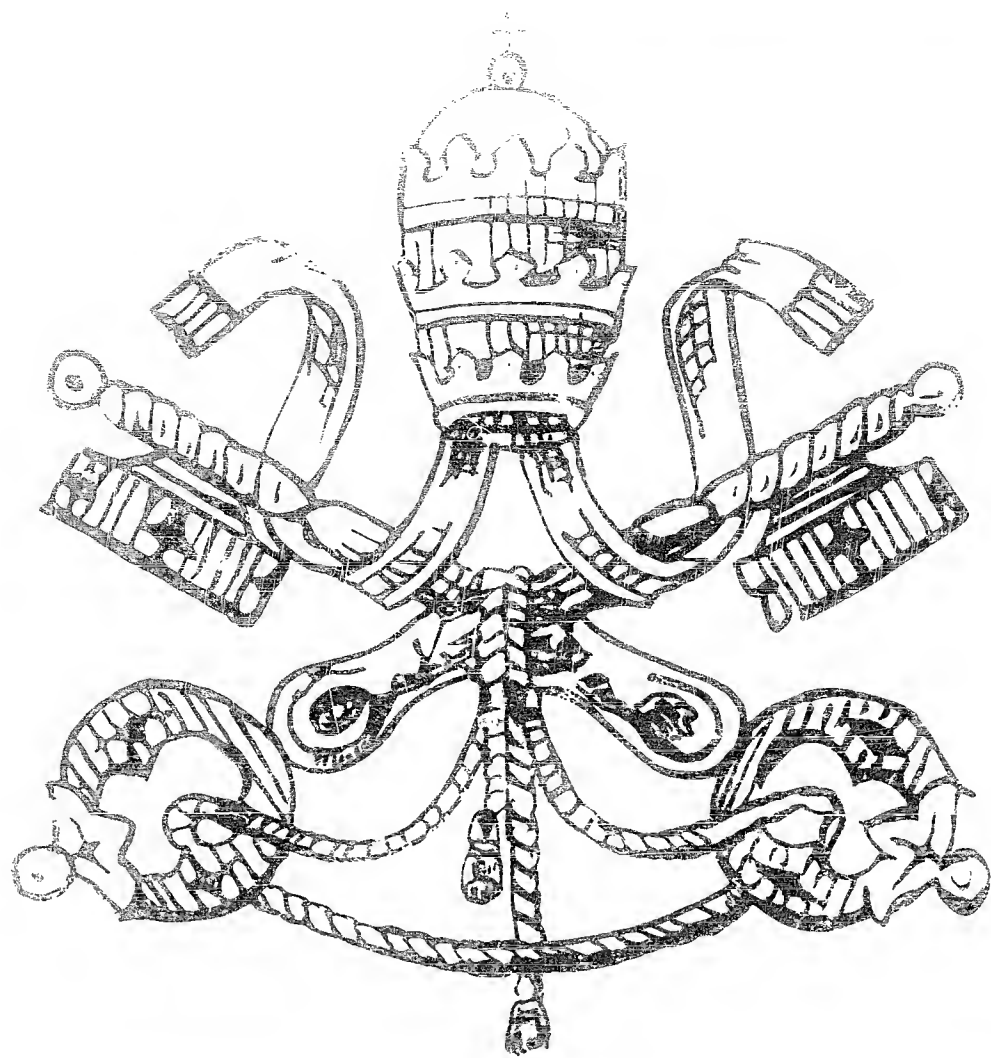

BIBLIOTHECA
APOSTOLICA VATICANA

VAT. EBR. 597

483.

Vat. Ebraico 597.

[illegible]

קרא ספר מעצב הצמור
ספר מספר מעדן הנפשות

באר חיים נפוחים בנשימות
פתור פתרון מליצות דרושות

אסור יצר והתר יצר חלומות
רדוף חכמות באור השכל
לחדשות

רשום שם נקבו פניו נשמור
פני אחר קרא פנים חדשות

קחה שפע ותחיה אחר מות
סתום וחתום דבר שלש קדושות

ספר אור השכל

[illegible]

כבר קבל בעל הבית התעלות ההסרחות
מהענינים אשר בבית מפני ששכן עליו האור
והוא שבו השיג בראות עיניו מה שהיה בבורת
יתקן כל דבר בו בעור שהאור שם וכשזן ממנו
אחר תקנון אז אם היה בעל הבית זריז והשיג
שהאור יפחד בלילה מהפית שרשן בן מיה
שרדיו לגבן וער שגלה בו מה שרדיו וגלותו
וער שגדר פרדותיו כרי שלא יזיקוהו גנבים
בסוף אורו כן גנה הארס הוא ברחות
הבית וחפציו הבית הם המעשים אשר ליה
יתכן לשנותם מכל עני האברים ובעל הבית
הוא הרוח הנפשי המהקן עניני הגנה ומה שפית
אור השכל על המח ועל הלב ועל הכליות ועל
שאר המקומות אשר אור השכל שוכן עליהם
בהיות המח צר ומכין כח אור השכל ומשיג שם
כחן מציאותו והעדרו הנה ישתדל ליתקן כל
הענינים הראויים לתקנם כשת מציאות אור
השכל כי כבר ישיג ענין היות מציאותו שם

הגנה לעצם מוחו והעדרו לעצם מוחו
מונעו והמעשים הנפשיים הם הגדרים כפי
הפרצות ואם לא יגדלו המקומות הפרצות
כח השכל יתכן שיופאז מזיקים ויזיקו מ
ברכה ואלו ימכחו כיוצא מהזיק שהנה נשמה
הפרצה בלתי גדר וקדשה קודם לגב
ומפני שדור השכל הוא הספה היחשונה
הגדרת כל הפרצות חברתו חט זה החכמה
לגדוד בו כל פרצה וקראתו שמו כשם הסברה
הראשונה והוא אור השכל ובעזרת אור
השכל האור פחמדי זה ענין לפות המעבדלים
ומפני שדור השכל מיוחס כשם עשירי החלק
לעשרה חלקים ראשונים וכל חלק וחלק הם
הסמנים באותיות אלה כח וכל אות ואות
תכלול אות שר שיוצאם מפלגם שם אור ג
שמה אחת נחלקים לחלקים יחשים לפי הדבור
ואינון בזה הספר לקועל המהחילים בענין
השם המפורש ואורה וזה רך ידיעתו ע

אחל להוריע בו מונתו ומהשם יסדש מורה
לפירט מהדעת שמו לחיה לפיטן ספר שמו כ
בכל הו רץ

יסתרו שמיש וירח בעת

שכלי נביאים יעל שמים

זרח מחור שם וכו' יתנבחו

חשים בבוא יום אחר יומם

וחל להם תעלה מעלה וגם

תשיב תרח על פני המים

והם יבגרה ואותם כוללים חמשה חלקים
מסומנים במנות אברהם ובהם אברהם
חמשה עשר הא אשר סימנו א
יכול ענין גר מ פרקס והב אשר סימנו
ב יכול מהות תועלת הגר והב אשר

סימנו ד יכול הכרח מיניות התועלת
והב אשר סימנו ה יכול טעם הכרח המי
המיעיל והב אשר סימנו ו יכול ענין

הפסר הערר הגר ונמיכא שראוי לקרוא

שם זה חלק ראשון בדלות וזה פרט

החלק השני

והם יבגרה ואותם כוללים חמשה חלקים

מסומנים במנות אברהם ובהם אברהם

חמשה עשר הא אשר סימנו א יכול

ענין כלל כל המצות והב אשר סימנו ב

יכול מהות תועלת המצות והב אשר סימנו

סימנו ד יכול הכרח מיניות תועלת

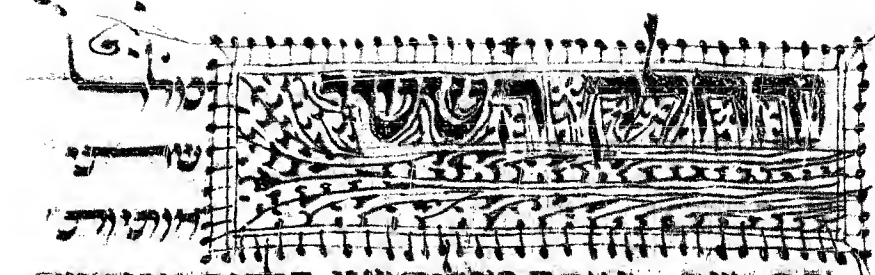
והב אשר סימנו ה יכול טעם הכרח ככלל

והב אשר סימנו ו יכול ענין הפסר הערר

המצות ונמיכא שראוי לקרוא שם זה חלק

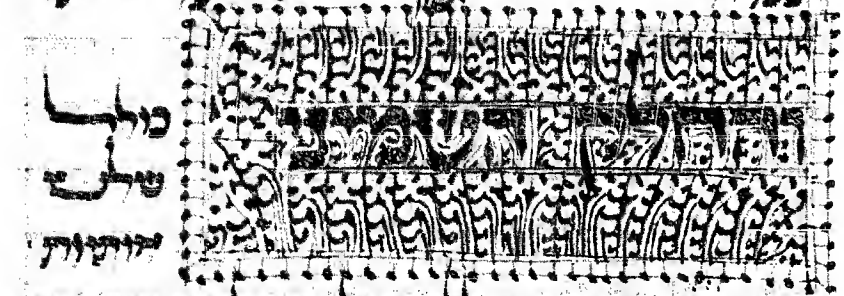

והם שות ודוהם כוללים שש חלקים מסוממם
באותיות אל ובהם ימל שני עננים הא
אשר סימנו ה יכלול אותיות השם המיוחד
והב אשר סימנו ל יכלול ענן הוראותם

והם תשרי ודוהם כוללים ארבעה חלקים
מסוממם באותיות עפ"ה ובהם מסל
ארבעה עננים הא אשר סימנו ע יכלול
כיונה האותיות והב אשר סימנו פ יכלול
תבורת הדוהות והב אשר סימנו י יכלול
משרל האותיות והב אשר סימנו ה יכלול

במסדה ועטריקון וראשי תיבות ותכ תיבות
וסופי תיבות וליזה נקרא שם זה החלק השביעי
בכלל

והם הוה ודוהם כוללים שש חלקים מסוממם
באותיות זכר ובהם יכלול שלשה עננים
הא אשר סימנו ז יכלול סוד הזמנה השם
בנקודיו והב אשר סימנו כ יכלול סוד הנקוד
והב אשר סימנו ר יכלול ענן שרתה האות מס
הנקוד ועל כן נקרא שם זה החלק השמיני

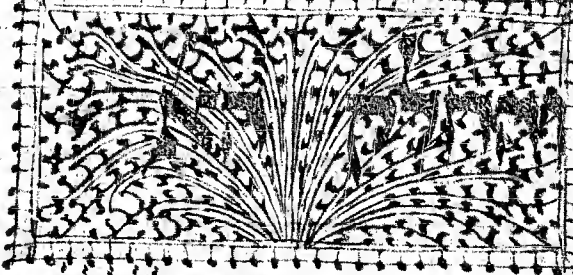

סוד מכתב השם

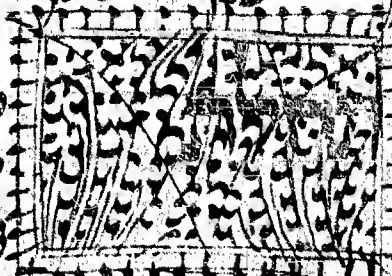

אחריו היו ימים בוטחים בבה העלין המעורר
 רשתנו להזאת ומה לא היינו באנו לק

סימני אותיות
 זכרה
 חלקיו חמשה
 עטני חמשה והשם זכרה
 עטני ז' סימן א' כולל גר כל פריה

מדרגות כל מקדש
 יכבדו היום שלח יפרוץ
 גר פן ישכחו הנחש ה
 הרצל יבוא בפריה לנשך שעל זה רמז שלמה
 החכם באינו בקהלת חנפך גומיץ בו יפול ופניץ
 גר ישכחו נחש (מפני שזה החמד מורל
 עטני זריס מורד באומותנו היום בחרנו זר
 התחלנו בו בענין גרר הפרעות אשר בימים
 הקדמונים נבשר בהם רבים מן המשיכילים מה

שיינר להם רניל באימו יבקשו להעמיד חזון
 ונכסוד ודמו ומן המשיכילים יכשיו ונתן טעם
 ידבר באימו לבד וללכו וכל הנמשך לה ער
 שואמו כי באחרית הימים ישוטטו רבים ותרבה
 הרעת מפני שדמו ידמיה ביעור הרע ישוטטו
 לבקש דת רב י' ולא ימכדו וירע טמדות
 הפריצים מיגעו מוזן הכהנים מלכך בטס
 ככתבו דפול הסכימו שיבדכו את העם בטס
 במקדש ככתבו וכתבינה פכנו
 והנה הפריצים ברעתם סור השם היו פריצים
 גרר ההורה והמורה והיו מפסידים האמונה
 כסיהו מגיעין לרעת שהאמונה האמיתית הייתה
 הפך ממחשבתם השקרית ומדמיונם הרע
 וזה שהאזנים המזמזם רב אחר ואין מידן מוזני
 שכל לשקול בס האמונה ההיא אשר קבלה בימי
 קטנותו אשר לא היה אפשר להיותו מזמזם
 אולתה לפי מיעוט שכלו שדס לא היה מקבל שום
 אמונה היה נשאר תמיד כבהמה ביסודות אדם

ושניהם שכל כשיטתו או מיד יאפקוהו ואל
 תאכילתו סס חיים פו המיתתו ונפשו מיד
 ימוקש וסס הוה ד' שלמה עלין במדברו כחזק
 כסיל אול תורבד כי ימו לשכל מליך " ואל תשג
 גמל שלם אשר גבול המעשים " (ספ העטין ה
 הזה תבין סח כל מקבל דבר מושכל או מקום
 ותרגמו ספ מה שהיה " והסוד הראשון אשר
 תגלה לו יהיה מן הקלים אשר ספך לא ממש
 מפר אשר יבא לפי מהלך גל " ופשוטו ס
 התן לכל חכם חוקו ותמשך חקר דרכי השם ית
 אשר נותן לכל בשר ומשכיל לכל חי דמין בלחם
 משפיע לכל חי מרצונו פאשר יהיה ספי מר
 שהסיר בו " ותשקל פשען זה לתת לאיש ס
 פדיונו (ספדו פשעיו) ואם יבא מפר
 דברים מורס אשר פה פה פה פה פה פה
 מהר וגרור מה ספדיונות עה שתהפך ופשוטו
 מעט היה פו מתחלה ועשה בתוספת עבד
 ואל ידע סר ואל ישיג ספדיונות ס יבנה
 תגלה גרר פה פה " יא ספדיונות

חלק ב' ענין ב' סימן ב'

מולל מהות תועלת הגדר " כל דבר
 שחכם מכון אלו יריך שיכיר חל הועלת קטנה
 או גדולה שחכם לא יטען דה וקנה פעולתו בלי
 השגחה שטען השגחה מורה על טוטה ורע
 וסחירה וכו' שפועל פעולה בלעדיהם בקר
 פעולתו מקרה ער שדפי חס כח לפעול פעולה
 הכרחית ואל הטבע שאין לו עליה שום בונה
 וייתכן שחכם היה ופועל חס כח בלעדיה היה שחכם
 בטר ולא היה פועל חס כח לטוב כמזון לבשר
 טיב שהיה חס כח קטנה כמזון שהיה לו חס כח היטב
 בשל שכל או היכירה כח חליפו מה שהוקר מהם
 מהמזון שהיה לו הכרחות לקיים כה חיון זמן
 אחד הנה גב לזה הפעל יריך שיכנס אליו קצת
 כונה משותפת עם הכרח הטבעי והיא שיכנס
 למזון המזון המושגל אשר אין הטבע מכריחו
 ואכזר המזון המזיק אם הכרח הטבע שיהיה מ

להכריח מידי חיות תושלתו וחייבו להחזיקו ולקנו
הוא עמין חן אחריו וכל בעל הפרדו מהעולם
השפיל כמין שחנן רוחים סמוך להחזיקו חן ברכו
והתעלותו בעולם הזה ונצח לדעת מהחזיקו חיות
כל זה בעת כבד הכריחם הרגשם וחייבם שבת
להורות שזה התיקון רומה לתקן ממוקן ואעפ
שחין שם כוונה נקט עליו כזה ואין לו מדר
הקטנות עליהם במחשבותם כי כוונתו לחזקה
מכוונתם ואמנם חסד זה היה בעבור הכרח
מידי חיות התועלת לא היה שום רכוש חיות
כמו שתאמר שהמזון הכרחי לטובתו וזהו
ואם לא היה בו תועלת הכרחית לקיומו לא היה
במינו והמזון המזון החוששים הכרחיים הכרח
המרגשם לא היה לתועלתו ויש מהם הכרחיים
כלום שלא ותקיים כלעריס דמן אחר ויש מהם
מועילים בלבד הכרחיים והכרחיים הם הטובים
הקדושים לא חייב מזון והם הטובים המושגים
והמועילים הם השלשה שהם רוחניים ויהי

מהרש"א שכתב וזהו הכרחי והטוב והחיים וזהו שכתב
יחזקאל אדם יתן נפשו וכן אדם לא יסלקו וכן יחזק
יחזקאל כי הנפשות שבתן חיותם אדם חסד הנפשות
שבתן החיים תלויים חיותם ממנו החוששים והכרחיים
התעלות העם שחייב מזון חסד מנשים ואדם
לא ינשום ברגע קטן חיות חסד חסד לא
יחזקאל כי חייב לזיונות כבוד זה כי ענין
הכרח הוא שיריח רוח טוב חיות רע או כינוי
והטובים הם כי דבר אחר חיות הרוח חסד חסד
לא יעצם כבד חייב חוששים גם כן שחיות
מלי טעם לא אחר שהמזון חיות הטעם חסד
מפני שחנן רוחים מי טעם לו האכל טעם
התעורר האותו לאכל וזה יוכל להעמיד מזון
בשטן ואם יעבדנו יקיימו כי חסד טעם לא
תעבדנו ויהיה זה הרבה סבת מזון על קט טעם
שהטעם מן שותה עם המזון וכמו שהמזון
הכרחי להיותו כי הטעם הכרחי לחיותו וכמו
באמר בהרגש המושג לא שיריע שמו שחייב

ממשש נשדו ורמו מועד ואם הם שם משכן
 החיים ממשש הנה כל שכן שחר הגנה שמוח מרת
 נחפ' בריית הבשר והם חיים כל שכן וחר מותם
 ויהם כ' הנה הכרח מציאות המעלה בהכרח מציא
 מציאות החי בעצמו חי וכן מקצת דברים

חלק ד ענין ד סימן ה

מחל טעם ההכרח המועיל
 בעבור שהמעלות הכרחיות לפי בונות המבוססות
 בעל המעלות כמו שזכרנו יראה כי ההכרח הוא
 הטעם בעצמו מפ' עם טוב ענין יתבאר שהטעם
 צולת ההכרח וזה כי ההכרח אם היה מופנה
 להעדרו היתה מציאותו לשלילה ואם היה הכרח
 בלתי מושל לא היה מציאותו בעל הפעל כמנהג
 ורצון אמר טעם ההכרח הוא שרצון לבקש מ
 מופק מה היה הרבה הפלג הכרח בתועלת הדם
 הפול ונתינתה הטעם היה מזהל דרכי סתם

התגלה נסודות המציאות ושהם שני כסלי
 דע כי הטעם הוא המקום אל סיבה ימי שהשכל
 שהמחיצה המציאות בבחיטת עצמו ית שמו הוא
 סבה ראשונה לכל המציאות כבר יסביל שכל
 היצורים יש להם סבות הכרחיות כי המציאות
 נמשך מסבה לסבה עד הגע מהסבה הראשונה
 אל המציאות שמינו סבה לדבר והוא תכלית
 לפיכך כלם ויהיה כל מה שכן הסבה הראשונה
 אשר אין לה סבה ובין הנמצא אשר מינו סבה
 סבת והסובבות בלתי עלות ועלולים במדרג
 והסבה הראשונה היא הלוה ית שמו והוא
 החרק שהנוח העליון אשר אין שכל וזה
 הוא שכל האדם הנמצא לו נשמה טהור וזה
 המין דבר זורק ונדבוק זה לשון יאמר
 העליון אשר אין עליו סוג ואין העליון והנמוך
 לפי שתי העצמות האלו הם שני מין אחד
 מין והוא החי הכחול וזו חומר היצור נגדו
 הי חומר חיה וזה שני דעות היועלות והנה
 כל מה שכן שני הפחות הוא סוג ואין נגדו

לפי דרך הכפלת חיביו הרדשין על עצמו והוא
 בעצמו עור על חיביו הרדשין ואמנם חיביו על
 חיביו וחיביו על חיביו כלומר זה על עצמו וזה על
 עצמו ידוע שכן ופשתשים חזק
 מלא במבטאיו על שמו ויעלה רש המיכאסור
 זכר ונקבה בראש והוא עולה יד שמות מורה
 מיוחדים ומהם סימנים יעקב וזו מהם
 סימנים יעקב והם ב מרות ימות ופחד
 היותה כוללת ידיעת השם שהיא מרת החמה
 והשמה כוללת ימות השם שהיא מרת הפחד
 והנה מרת שחור שהיא שש הקמות הטובות
 במחשבה אשר לא נמל במעשים הנחיה היות
 היותה ימות צעיר סן שיהיו מפני שחלמו
 ומה מוריער דרך המעשים הנקונים שחל
 מה ודרך המעשים הנקונים שחל מהם
 ומפני היות כל המדות נמשכות אחר המדות
 עליון במספר שש ליריעת השם וסוד זה
 שמי לעולם זה זכר וזה נקבה ב כשחבר

זה שמי המיכאס שסב ופשתים זה זכר
 המיכאס וזה חבר שסב נה החי יעל
 תורה גם תחבר עור זה שמי ותמיכיה שסב
 ותחבר עור זה זכר ותמיכיה רמח חפס
 יעל תחבר וטמנך משה רבינו נים כ
 מן יביט עב משה ויהיו שסב יתבונן רבינו
 יחבר כ מן נ וישחור רמח פהב משר
 רבינו וירפנו ויחבר יד מכתירנו והנה שסב
 מננס במען ימות החמה ורמח במען יחבר
 היותם ומה שהיא כנגד אכדיר צוק השם לעל
 לעשות בם מינות כלול לרמח נלא נבדא כר
 שום אפר כ אם לעבור מן חת הסרמא לא לזולת
 זה שהיה הם ממספר מכות עשה ואם העבור
 כס לזולתו בעצמה חנה עובר להים אחרים ואם
 יהיה מקרה הנה לאהיה אחרים ונל כן רמח
 שיתעבור וית השם שהוא ל שח ושהוא כנגד
 להים אחרים ככל אכדיר במינות עשה ואם
 תשכיל את השם הנה עמורק שלימה שסב

ושכר עבודה עבירה וזו עולה ממנו לזכרון
 כן מקטנה לגדולה כן מגדולה לגדולה יתכן שיזכר
 לו סוף התכלית האחרונה **פ** וידוע
 שמי שהוטל עליו שימור כל המצוות בכל ימיו
 שאילולי לא היה להם מיציאות הוא היה
 מחרש שם ומיציאות כל שכן בבית להם מיצי
 מיציאות שלם שמי יפטר חרש טובות מרחק
 לעולם ועל כן אין ראוי להוסיף עליהם ולו
 לגרוע מהם וזהו תחומך ברשתך שימור ששלה
 חרש וזו המעלה העליונה מהן והיא התבלין
 האחרונה שהיא ידעת השם מעתה מה ידוע
 מהן הנה הדמיון שימור מרחק חרש מהם כל
 ימי חייו מפני שהן לא נכנסו עליון לשמור
 לא כרי לעמוד בחרש כגד יצר הרע ולהחזיק
 בה יצר הרע וזהו שיהיה יפחד מן החרש כל
 ימי חייו שמי היצרים הנה הם לא ישמור המצוות
 ותהיה מן כונת השם ואולי ישלש טבעו על
 שכל עת מן העיתים ויפסיד כל מה שהיה כן

ימי חייו ועוד חזקה חזקה מהשם ית' שאלעב
 שברך את עולמו לפי נשט התורה בששת ימי ב'
 בראשית ושלמי לא עזבו כלל הטענה חזקה
 המור שר כן התורה והמורה השש שדחה מצע
 אל הכלל אחר מהן יצריך לה לשמור פירוש
 וכלל בשיעור המורה המור (כער שם לה
 תלמוד תמור השבח מה שלמדת כן יסל
 תעשה המצוות תמור יחלש כן ימור הטוב
 וזהו לדת הקדש ומה מוסר להוריער בעצם
 כל המצוות שמי יקדש שם חזקה בעל פה
 הבין טענת השם פה המצוות יחד וזהו ההערה
 הנכונה כזה החלק השש וזהו לא כל מה שאני
 מען כדזכר בעצם שמירת המצוות אפי' רחוק
 לפטר סמי שמען לפי המצוות
 ואחר שהורשתי זה מלו השלם לה עכש
 כמה שישח להוריער אותן כזה החלק מעצם
 היות המושק הזקן יסל לחטא בפירוש וסל
 בעצם המור והמחשבה שדחה שיהיה חזקה

התחשבת והערברת גברת כלתי המועצות
והמעשה הוא המוריד התכלית לפעל כפן מה
שנדרש נמשך ולפעל הסכל הטוב כנדר כללתי
לת סגר כלל כל המינות המונע דברים לפי הענין

חלק סימן ז' ענין ב' סימן פ'

כולל מהיות תועלת המינות
בדמיון שכל מינה קשורה בחברתה והעולם
כולו לעד שכולו נקשר קשור בקשר והוא כולו
איש אחד כמנהגם ונטיה באיכות נקטת האדם
לעד שש שכל אדם נקשרים קשרים בקשרים
נפסקת המנהג לעולם שלישיית שכל אלה נקשרים
כולה יחד מזה סדר מהות תועלת כל מינה
ומינה כמו שיוצא גבול המקשרים הנקשרים
זה בזה וזה שיתועלת במה שימנע בו ומעלה
יתכן שיחיה במינה המנהג הענין או תוכן או כ'
בספר דוד בסדר שיהיה מן הקשרים דין בענין המינה

המינה שכל מינה נפיקה שילם בפני עיניה
יחיה התועלת בה בעת מיניותה מעבור עיניה
תהיה ויהיה דרך מן המינה אל תועלת אחר כד'
שידינו נביטת מהיות במינה תועלת ונותן לפי
כוונת המינה דווקא ית' (והיה התועלת המונע
התועלת שיכסל התועלת החד המונעת האחר
האחרונה מהשם ית' וכבר רמז החכם בעל
המורה ז"ל ענין זה פועליו במיניות הגלגל
כמו שנקרא מספרי העבר מורה העובדים
בחלק שלישי נרעה משם ית' ודבר שהמורה
נקשרות זו בזו כמנהג המנהג תועלתם
בכלל בעבור הקשר אשר פועלם (כין ירע
השם ועל זה הזהירו חכמינו ז"ל על המינות באמת
היו זהיר במינה קלה כחמורה שדין אותה יורע
מקן שכך שלמינות

חלק סימן ח' ענין ג' סימן ד'

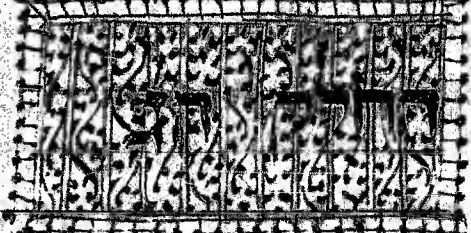
כולל הכרח מיניות תועלת המינות

חלק סימן כ ענין א סימן ב
 כולל סתרי הלכות
 כל לשון וישן הנמנה מהפשוט ככל
 חומה וחומה יסוד להבין שישן
 הכונה במימנה לפי טבע האנושות לא כח
 להעתיק הענין הנחשב בנפש מנפש זה הישן
 נפש זה האיש האחר והיה הלשון עם חמישה מקור
 מקומות הפה כלי מוטן לפעולת ההעברה הנחשבת
 ההיח וכל כלשון לשון החומה המיוסב והנה
 נרע ונתפרסם לכל שהלשונות רבות אינם פחות
 משבעים לפי שהחומות הנבולות כדוקיהם זו מזו
 הפגם ק חית פחות משבעים ואם הם יתר אינו
 נמנע וגם אינו רחוק ער שנים היה הדבר ק ידל
 שהיו החומות יתר יתחייב להיות גם כן הלשונות
 יותר ואין היינו מפרשים המקובל בהיותם שבעים
 חומות שהן רבות כי ענין שבעה או שבעים ויחיד
 כשביעית סובל לפשוט על רמזים מלשונות והכל
 חומה מיוסב חייב טעני חוקיה ודמה וקצת שנייה

כולל שער הפסח המיוסב
 אחר שמרע שפבלית תועלת המיוסב
 סוף להכיר את בעלה ליד חיי הע
 העולם הבאי אם כן הטעם הפסח העררה כנגד
 הוות המיוסב ועל זה רמזו במזמור הן מחשבה
 הפסח מיוסב כנגד הפסח ושפר מזמור כנגד ה
 הפסח כולם הרע שבחו טהורות גרונה כן
 הפסח גרול ומה גרול הפסח השנייה פהיות סבת
 הפסח חיי העולם הבאי אשר הוא הפסח אשר דיו
 הפסח למזמור חתמו ענין לעולם כמזמור חתמו
 הפסח והפסח מה שהדיוח פעה לעולם ואחר
 שהקדמוני שני הפרקים החדשונים הט פחים על
 שנין המזמור וגם מועיל סוף לכוונת נשנה לרם
 שני נשנה חלקים חלקים בעש

סימן חומות כ
 חלקי ב ועניניו כ
 והייתה כן

כתפשיטת ומוטת תפיש כמזה שבוה כל וחלק
 ויקרא שם הכל הדאשן וחלק האחרון שכל
 בשוה והוא שם הדס הפרטי ושם דרס הכל
 שהאחד שם המין ויהיה זה הנקרא בשם כל
 הכל אשר אין אחריו כל ברמות סוג הסוגים
 שהיו עליו סוג על דרך משל ויהיה זה הנקרא
 בשם חלק חלק החלקים אשר אין תחתיו חלק
 ברמות מין המינים שהיו תחתיו מין על דרך
 דמיון ואם מין המינים מורכב מרבים גם איש
 החישים מורכב מאברים רבים לא שהבט
 ביניהם הוא נפיות הרבנות מין המינים מופקדת
 מחלקיה והרובות איש החישים מורכבת מחלקיה
 ואלה גופים רבים מליט מורכבים ואלה גופים
 רבים מורכבים וכבר ייחזק מזה היות לכל איש
 ואיש מנהיג ספט עיניו כפיו שיש לכל אחד ואחד
 מנהיג כפיו עיניו וכמו שיש לאלה בחור
 מיוחדים וכלים פן לאלה ברות מיוחדים וכלים
 וכבר רמז כל חלק העולם לזה ארס אחר בכלל

ובחלקיו ויחזק ארס מורכב כלום משכל לחיות
 השלם אלא ולא אלא אחר משכל כעל חיים
 מפני היותו בעל שכל מורכב מגופים רבים
 ובחלק יישישן שיהיה מורה גלה הרב וכל היות זה
 הסוד המופלא ועיון בו ותבניתו ממש ותרע בו
 כל איש ואיש מהשלמים בגופם ובנפשות ובשכלם
 הנה נמצא להם כלם והוא אחר משפיע להם
 לכלם ושפיע אחר לכלם שיפחדו במעלות
 ומפני היות השפיע היותו רב מכלי חקר כפי הנג
 הנמצא מזה המהמלים שהם בלי חקר כשרטוב
 השברים וההוים והבאים ממין הדרס היה יישי
 להיות זה השפיע הוא הקחב לאלו ית יותר מהשפיע
 הנשפיע על השמים בפרטיותם שהם גופים מקב
 מקבלים שפיע והם בעלי חקר ואינם רומה מי
 שהוא בעל חקר למי שיון לו חקר כפניו כי העל
 הנשואים משכלי כנ ארס יין להם חקר והנ
 והנמצאים משכלי השמים יש להם חקר ישל כן
 היתה יאזיה זאת הפעולה המעולה הנכבד

התחייב התפנות הריעות והיכרות ושנוי ה
היחזקות וחלוקה חוקותיהם ולא עוד לא שכל
התנועה סבוכית דין ישרה היא מהתפנות במונות
הפני הנעות השם המיוחר והתארי המיוחסות
התדמו אל חמר שם השם והמוח המוחות שהם
חמר הרביר וכמו שחמר המיוחסות נמוכה פחה
בחמשה מקומות והם ר' יפוחה והשמים כן נס
נמוכה הרביר בחמשה מקומות הפה וחמשה
מפני שהיכרות מהן פרטיות ומהן כליות הדר
התחייב להיות התנועות במיוחסות כליות ופרטיות
וזה כולו התחייב מהשם שהנעותיו היו גם כן כל
כליות ופרטיות וכן הנעות כליות כל מותג
מתגלות בצורה שנה בחמש הנעות ראשונות
השליש שמימיות סבוכיות והן ממערב למזרח ו
ממזרח למערב ומזרחיתן בטה הפיות ימין
ושמאל ודע שנתנועה הסבוכית כוללת חזרת
שלישית והיא אחת בעצם והשנים יסודיות י
ישרות והן ממעלה למטה וממטה למעלה ודע

34
שהנעה הישרה כוללת דה שיהיו והיא חזרת
נמצא שהתנועות כלן נמלות בסוג הסגסג בשם
הנעה והלוקה שנים רדיונות והן הסבוכית וה
הישרה והם מיוחס לתנועה ותחת הסבוכית שלש
והן מזדויות ומעצביות וננוטה ותחת הישרה שנים
והן עולה ויורדת כן נמצאות ברביר בעצמו מה
ברבירן בעצמו כי מהנמיות כל לשון התחייב
הנמיות בעולם ומפני שהתנועות ענינם מקריים
ס' ימים אל מנהיג המנהיג כבעל החמר והמנהיג
ידיד שיהיה מחלק לשני חלקים אחר מנהיג ומ
התנועה עם המנהיג התחייב להיות במונות
המקורות שהמנהיג כן במונות התנועות ענין
שלישית והם הרביר והם שנים וננוטה והם
לחיות ולננוט הננוטות שנים הם מהננוטות ש
עמהם בעת מנופיעים אותם אל שנתנועתם במונות
והננוטות המנוטות שנים והתחייב על זה להיות
לכל מה מנהיג כשהתנועות שיהיה מנוטה מה
מחוץ אל שהוא נכח מהם בשם המנוטה שיהיה

שמיטתן ואמנם רחוקי הקצוות לא יבינו דבר
 מה זה והנה קרה ללשונות מה שיקרה
 ליסודות העצם של לשונות קרה בהסמכה והיתה
 הסמכה הרוחק שביטתן וליסודות קרה בעצב וכל
 הסמכה היתה זיחה לשמחה והיא הרוחק וזה כי
 היסוד שחלקין קרובים לחבירו ישוכנו הם הווי
 והוא הם בחלקין גם כן ועל כן היה קל התהפכות
 האיש לאחור והאחור לאיש בחלקיהם הקרובים
 וכן האחור לכיס והכיס לאחור בחלקיהם הקרובים
 וכן המים לעפר והעפר למים בחלקיהם הקרובים
 אבל העפר והאיש התהפכותם קשה כמקומם מן
 מקנו שביטתם תכלית הרוחק וקל בהפכותם בקר
 בקירוב וזה התחיות כן היות החומר של האדם
 יסודות חמר אחד ראשון למרכבה בכלל וכן ק
 קרה ללשונות בעצמן ברומה לזה מופט היווה
 גם כן כל בעלי חמר אחד והוא הדבר בכלל של
 שחלקין כל חיות ובעצב גם הפזר שקרה לה
 לחיות מיוחדת שפריצה על פני כל הארץ לפי

לשון לשונה ולהכיר לפי הלשון שהיה קרובה לה
 בשכנותה ער שהיה זה סבה להיות כרי שהטיב
 בחירותה בעלת סוכר לישנה כשהתקבץ האומה
 המיוחדת במקום מיוחד שבה יהיה מקום האור
 מליל כל הלשונות אשר בארץ והיה סבה שכולם
 ידברו בלשון מקומם ביניהם וההינה כל הלשונות
 מורכבות ברכבה אחת אחר שהלשון תכלית הסבה
 מה להעצוק הסוגות מעצב לעצב ער שכתב ידך
 הזמן לא ידעו בעלי הלשון המורכבת חי זה דבר
 היה מלשון פלגית חן חי זה מלשון פלגית טלח
 יחלק הלשון ההוא לשנים וזה הדבר קרוב למי
 לחושם ראשון שכבר יקרה היום למי שמדבר
 לבני ביתו הקטנים בשתי לשונות ומרגילה בכך
 שהם יחשבו שכל מה ששומעים חיינו כי יס
 בלשון אחר ואעפ"י שהיה צריך להאריך יותר
 בפרטי הלשונות והיינו ימליץ לעלות בעניניהם
 כפריות לא שהיינו צריכים אל חריצות דברים
 אל הקרבות רבות כרי לחיות עניני סדריהם

במזמרים ונורים הנה מספיק שר מדן במורה
שחמדנו בס כמל לפי כוונת קצרה החבור

חלק סימן ל ענין ב סימן ג

כולל סוף הלשון המוכרח שבכל הלשונות

השכל
כבר הורענו ענינים מללים בלשונות
וכאשר שהשפיע הדוהי מניע דת מלך
והוא סבת מציאות והוא הסודי מן מן הכח
אל הפעל
זה כל איסור שנים או בלתי שנים אחר שמה
הן פעולותיו וכחומר שיירע שהם שנים איסור
מכוח וגם הם שנים איסור מצי מציאות אחר
שחמדם הנה הדבר הכללי אשר הוא הענין הו
צורות פרטיות והן ההשגות המושגות מהדבר
וגם אחר שההשגה שנה הכל שנה לא שההכרח
מן הלשונות יהיה טמנות ההכרח אשר בין ההשגות

ובדמות ההכרח אשר בין מנתכס ויחז שכל דוה
שהיא בעלת תורה ופיסות וחקים ומשפטים
פריקים יותר מאלתה היא נכבדת יותר מצי
מי שמשפיע על הכל וכל מה שהתחקה היומיה
מן הדת הכללית הנבואית הייתה יותר רחוקה ממי
שהודיעה ראשונה להשפיעת הדת שהוא הטבע
האלהי המניע הדבר הכללי וכבר התפרסם
בדמויות שמומתיט היא המומה הראשונה
אשר קבלה תורה מפי הנבואה ואין טוס דומה
מכחשית זה ומה שהכל מוריס כי והתפרסם כס
אין צורך להביא עליו דוה ואם כן מי ששט
שענינו היה איסור המשפיע מעולה משאר חברים
לשט וגם ס מעולה איסור משאר הלשונות והפר
שכל שונה סלה המומה הזאת המיוחדת רפר דת כל
מה שדפר וכמסתם צוה לכתוב כל מה שיסב
אח פור לא דמה שמומר טענתב על ד על שט
לוחות חכמים כן יהיה הדבר כפשוטו למ כן יסמך
הנבואה והנבואה יחד ויהי שסמך דת בין הדבר

מהם' הנה נכתב כל שכן הקרש שהקבלה
 נכתבת קדמות ער היום' וזה ידוע ודומה
 חכמת היה וזהו ראה המוסר בלשון רמב"ם
 לחכמה המעלה והמחשבה בלשון חכמת ה'
 והחלוקה חכמה ומחשבה נפלאות נפלאות והכוח
 מוכרחים' הנה המוסר רפ"ה וזהו בעצמו
 מורה על מעלתה ועל מעלת רשונה ועל מע'
 מעלת מכתבה בעל כרחו וזהו שהורה על
 העיקר בא' והקשה עליו מפני ראיות חסרון ע'
 עד שיהי המעלות הנזכרות היום מוכחי' וגם חסר
 לא נקטה עליו בענין החסרון המורגש כי אם
 הוכחו מוכחישים המורגש לא היינו יכולים
 לחמה המושכל שהמורגש קורס לו בטבע
 וזהו שהמושכל קורס למורגש במעלה כמו ש'
 שהתבאר בדרך חמש הקדמות' אבל גם חסר
 בזה על קדמות שהיום שלשת המעלות חסרות
 חסר גם לא על דרך חלוקה אחת מהן במחמת
 דן דבר דומה כמו שהיה לו הרגליה נחמדת

והיה חכמה להחילה לבט' ובדרך הזמן שהיה
 מורה לבט' דרכי העשר ברי שיסיר מעלה
 המדגלית והנה נחמדת בעיניו כמו שהיה
 חמורה בעיניו יבין בא' הבן והכניס את חכמו מה
 עשה האב לא רצה לתת המדגלית ביד אדם
 כי ילד יפסיד בט' יחשבה אם ישיב וירצה את
 חכמו אבל חסלימה בבור כי חסר זה לא ישוב
 בני אדם דומה שיירשנה ואם יטוב אינו חסר
 שיפסידנה וכל שכן שלא ישוב תהיה נגזק בבור
 וכשישוב מיד אשנה סך הנזק וההנהגה לו' וכל
 ערך שלא שבת סך כמים יעברו חכמו והיו מוכחי
 מוכחישים וזהו הבן בכל יום ויום וכל אחר מהם
 היה מוכחש וזהו שידועו נהן לו המדגלית והבן
 לא היה חושש כי לא היה בו דעת אחר זמן כי
 כך הכניסוהו עד ששב ומחל לו חכמו והעלה
 המדגלית מן הבור ונהנה לו' משרדו עברו ד'
 חכמו כך מיד נפלו פתחן נמשו מטיקיהן לפני
 הבן והיה להם הרבה לעשות עמו ע' שימחור

וּשְׁנֵי חֲמִשָּׁה וְהֶסֶד שֶׁמֶלֶךְ

חלק סימן מ' ערך א' סימן ש'

[illegible]

ערכות משותף. והנה הנדסה ממלכת
השמים שהלשם נזיר בשמש מכלל והנדסה
מהסודות שהלשם מונח מכלל ולמעלה ממל
מכלל. והנדסה מיניו המהכות שהלשם מעלה
מכלל. ומהדלות שהלשם מעלה מכלל
ומכלל חיים השוים שלויתן מעלה מכלל
ומהמעט שהלשם מעלה מכלל. ומההורכב
השם בביתו הנקראים בהמות והדור
בביתו הנקרא חיות ומכלל הדור ומההורכב
השם ומכלל שבת לוי ומכלל לוי השם
הנביא. הנה כבר המורה המנהגית
שדעת להודיע כזה החלק השלישי שמכנה
משפחת הוה לשון הדר

סימני חיותו
מנסע
חלקי חמשה

ויחס הלכנה יחס חלום שהוא חמור קל להחמיר
 ולהתבונן קל להשתנות ולהפסד והוא רב מן
 הפעולה מן המציאות והיא הפעולה ביד אדם
 והוא יחס החמור הרחשין המהיר יחס הדבר
 יחס חזק שהוא חמור קשה לפעול ולהשתנות
 וקשה להשתנות ולהפסד והוא רב מן חמור הפעולה
 טבעית ופעולתו בלתי מורגשת ובלתי מרומזת
 דבר מושגת והוא יחס החמור הרחשין העליון
 ודבר יחזק הסט במקום שהוא עליו סוד ידוע
 השגה המעשית באמור ויהי כן הדרך שפיר
 אחת ודברים אחרים שבמלהורות שההטגה
 במציאת באדם ככח הרבני שבו וכשהכונה שנה
 בכל כחות שהם נשפעים בזמן ההשגה אחת שנה
 והדבריות שלמות בלתי חלוק דעת וזהו סוד שפיר
 אחת ודברים אחרים ויצור רבון שאלה הכחות
 יש להם תנועה במקום הדור ומשם יש להם
 ירידה וזהו כימור ויהי כנסעם מקום וימיר
 מקפה ודמיון חכמי זל כימורם כנסעם מקום

מקרמוני טלעולם והוא אור הטל המיוחס אל
 המזרח שמשם הוא יוצא לעולם והנה שם
 המזרח קדם וזמרו וימיריו בקעה בדרך שנה
 דישו כן ארץ שנגעה מה כימי המבול כן
 וינער נ) את מצרים ואת קבלתי כן שהוא רמז
 לשוק הכחות המושגות אל העצרת במקום
 ששם הנצרות ועל כן אמר וישם שם שלח זון
 מדרך הירידה והשחרות והוא זמן כלכל הכח
 הרבני על כן שמה בכל כי שם כלל י שפה כד
 הקדש ונפסדה המונה הראשונה מההטגה
 על כן אמר שיזמי מחטבת הקבוץ והקבוץ סבב
 הסדר השכלי ושמינות הכחות זה לזה והמשך
 זה אחר סדרו של זה אף הפזור הוא בתהפוכות
 הכוונות והדיעות ואחר שהרחקה מהם השגת
 האמת והי לחם הלכנה לחכך ורחמור היה להם
 לחמור ימיר יתכן לבנות מקומות הקבוץ שהם
 העיר שהי מקום כלל כל הכחות והמקל שהוא
 מקום המושל עליהם והוא מקום הכח הרבני

החדש כי אין קץ לחכמה וכל הדברים מהם
מספיקים והוא שראשו ברמות הגלגלים ומה
של מעלה מהם ומה שבו ומה שבו ברמות
עולם העולם דבר ממוט נבדל ובו נבדל
בסוד גלגל עריות ומה שפירות רמים נבדל
ובעבודת ע' ועל כן כבוד המושל והחכמה
פועל זה הפועל נבדל כלל כבוד ברית מילה שכלל
שלש ע' ושפירות רמים וגלגל עריות ומה
היה הכרית שפירות י' איתנו שמונחן ורע אברהם
אברהם ורע ישרל נבדל למדת ממוט מילה
הפועל עבודת החכמות שפירות שפירות לו
בעת מדינת ממוט מדינת העולם העולם
דבר לשם חפץ בו כמו שאין לאדם חפץ במה
שמוציא ממה שחבל לאי שהטבע מוכרחו
וכמה הכרית לחפץ שאם יבוא אדם לעבוד
אחת מאלו העבודות שיזמר מדינת מילה שראש
שכבר יש עליו עדים שפירות עליונים ואשונים
והם ימי היצירה ואחריהם של הנבראים כס'

ועל כן היה יום זמן הכרית אחר גלגל ימים
והוא השמיני שהוא היום שבו נברא ובו נולד
והוא יום ברית ויום ברית וזה היה לפני
לא היה ביום ברית וזה היה ביום ברית אעפ
שלא היה יכול לסבול לזה היו הנבראים עדים
שלא וזה ראו שלא היה ערוך כיום כן הימים
וזה היה עיניו במקום ממקומות המדינות וזה
לו עתים לחטוא בהם וזה היה עיניו כס' משפט
ולו היה אחר ה' ימים גם כן היה דבר להיוון
עור ביום טו ולידה והמדינות גלגל מ' לו כסוד
ה' ספירות המדינות ברמות השם שם ון עולם
זהו הן והן מחלקים מלה לעצן ואלה לכטלה
ועל כן היה כשכני וטעמי הרב במילה ידועים
מסנה החלק השלישי שלה מורה ורעם מיסם
כי הם על מורה אחרת וגם היא מעולה ונבחרת
ואינם על זה אלא השם ואעדה כס' דת השמים
וזה הארץ וכל הנמשך לה וזה מלה ה' עבד
עבודת באו לעורר על ג' ספירות הירושלית כחלה

שיהיה יום גמול במהרה כמאמרם כי יום
 נולדנו מהחיים לך ועל זה נבחר נמיסת
 עולמות הים הסמיות ובהיות זה טבע
 בעל לשוננו להאריך לנו מונח הרב וימלא
 וכן נבחר על מוסכס לשון ויחבר ורע שכל
 מוסכס לשון בבר קים לשון מוסכס לשוננו
 הנני והער שחם ויחבר מ לשון לא היה
 מל לשוננו ויהי ויחבר מ לשוננו
 נקדק בבר קים ויהי לשוננו לשוננו
 זה לא יבין לשוננו ויחבר מ לשוננו
 לשון ויהי ויחבר מ לשוננו
 הסמיות ויהי ויחבר מ לשוננו
 שוכרם ויהי ויחבר מ לשוננו
 ויהי ויחבר מ לשוננו
 יחבר מ לשוננו ויהי ויחבר מ לשוננו
 לומר בלשון ויהי ויחבר מ לשוננו
 הרב עי' גם נרמז קצת מעטנו סודות קולקס
 הולחריש שכסמיות ויהי על זה המצא מל לשוננו

שיהיה יום גמול במהרה כמאמרם כי יום
 נולדנו מהחיים לך ועל זה נבחר נמיסת
 עולמות הים הסמיות ובהיות זה טבע
 בעל לשוננו להאריך לנו מונח הרב וימלא
 וכן נבחר על מוסכס לשון ויחבר ורע שכל
 מוסכס לשון בבר קים לשון מוסכס לשוננו
 הנני והער שחם ויחבר מ לשון לא היה
 מל לשוננו ויהי ויחבר מ לשוננו
 נקדק בבר קים ויהי לשוננו לשוננו
 זה לא יבין לשוננו ויחבר מ לשוננו
 לשון ויהי ויחבר מ לשוננו
 הסמיות ויהי ויחבר מ לשוננו
 שוכרם ויהי ויחבר מ לשוננו
 ויהי ויחבר מ לשוננו
 יחבר מ לשוננו ויהי ויחבר מ לשוננו
 לומר בלשון ויהי ויחבר מ לשוננו
 הרב עי' גם נרמז קצת מעטנו סודות קולקס
 הולחריש שכסמיות ויהי על זה המצא מל לשוננו

חמה הנקרא מוכב השכל אשר גלגלו הוזה
השני אשר על גלגל הירח והוא כדמות
סופר לחמה ועל כן נקרא מוכב חמה ועל
הקציר גם כן והדומים לו נחמ' שישלן שם
כד' ופ'ט' כללי מפני שכל השמים לפי
מיתוס שמים חסר ויש מהן אחד מיוחד
ששמו גם כן חסר והוא שהרמון כד' ו
יש שמות שנקראים מושארים
והם המנהיגים החלה על עכס רב והנה והתפ'
והתפרסם השם ההוא על העינים ההוא ואחר
כן הושאל מהעצם ההוא שהתשכ עליו בהמ'
בתמירות וז' עכס דחר לא עלה התישכ
על העצם האחר כמו שהתשכ על הראשון כשם
הארי המושכ על אחר ממנו בעלי חיים ומפני
שהוא גבור יקרא הגבור ששמו ארס לפעמים
כשם ארס וכדלה אצל החזנים והפיטנים
היו להם קץ כל שמושילים השמות במיתות
מזה לזה ויש שמות שנקראים מושארים

כד' שיוח על שכן אצל העם והוא מפורסם
אצלם ואחר כך הושקו אצל החכמים וז'
דברים היו הסונה בשם טונה עם מונת העם
כשם הפלה שהוא טי' בקשה אצל העם
והושקו על שכן דחר מיוחד במורה מיוחדת
אצל החכמים והנביאים וכן שם זכר וטקנה וכשם
וכנות וכדומה עם רבים והנה חלה השטרה
חלקים מכלל השמות המשותפים
וגם כן יש שם שמות רבים מהם נגזרים ו
ומהם כגויים ומהם כגויים ומהם הארזים
ורבים אחרים השם הנגזר כגון לכן
מלוק וחסם מחכמה וצריק מירק ואחר
הם מושארים כמה שנגזר המד' מטי' ו
ההאר' ואמנם המארים הם הלוקן והחכמה
והיכרן והדומים להם והכגויים שהם חלופים
יהיו שיהיו בהצגת שלמות כמו אט ואחר
אחר וינחט ואתה והם ויהיו שיהיו כד'
במותות מחוכמות וז' שמות ואר' פעולות כ'

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 श्रीकृष्णार्चनम् ॥ २ ॥
 श्रीगुरुदेवार्चनम् ॥ ३ ॥
 श्रीगणेशार्चनम् ॥ ४ ॥
 श्रीलक्ष्मीार्चनम् ॥ ५ ॥
 श्रीवैष्णवार्चनम् ॥ ६ ॥
 श्रीनारायणार्चनम् ॥ ७ ॥
 श्रीहरिचरणार्चनम् ॥ ८ ॥
 श्रीमहादेवार्चनम् ॥ ९ ॥
 श्रीशिवार्चनम् ॥ १० ॥
 श्रीब्रह्मार्चनम् ॥ ११ ॥
 श्रीविष्णुार्चनम् ॥ १२ ॥
 श्रीशुक्रार्चनम् ॥ १३ ॥
 श्रीबृहस्पतिर्चनम् ॥ १४ ॥
 श्रीमरुतार्चनम् ॥ १५ ॥
 श्रीवज्रार्चनम् ॥ १६ ॥
 श्रीधनुर्चनम् ॥ १७ ॥
 श्रीसूर्यार्चनम् ॥ १८ ॥
 श्रीचन्द्रार्चनम् ॥ १९ ॥
 श्रीशुक्लार्चनम् ॥ २० ॥
 श्रीवर्णार्चनम् ॥ २१ ॥
 श्रीशङ्खार्चनम् ॥ २२ ॥
 श्रीचक्रार्चनम् ॥ २३ ॥
 श्रीगदाार्चनम् ॥ २४ ॥
 श्रीध्वजार्चनम् ॥ २५ ॥
 श्रीमहाभारतार्चनम् ॥ २६ ॥
 श्रीमहाभारतार्चनम् ॥ २७ ॥
 श्रीमहाभारतार्चनम् ॥ २८ ॥
 श्रीमहाभारतार्चनम् ॥ २९ ॥
 श्रीमहाभारतार्चनम् ॥ ३० ॥

השם ורומם להשלים שכל עמו ולהנחלת
קבלתו מכח מקובל וזל כח מוטביל מיד
שלה ותבדל נפשו על מה שיהיה בספר
זה ואם תפגע רוח קדשנו יקרא אל יוסף
פועל החלוקות וזו אל דניאל אשר הוא ממינו
ויפנה לו חלומותיו וזו תביא נפשו עמו
עין בדמותו רבים עמוקים בתחלת מחשבה
ואם לא ימצא פועל ומזהר קשרים יצא
עד שיכין טוטה שחזי יורע שחזי חזק
כגל שכל נעים מחוץ ופנין והשתכל בשם
דרך מכל הרבים החמורים ישיג רעדת
וישמח בה מזה ואם לא ישיג אל ידנה
כפי דימויו וזו כפי רעמו המקומות חזק
לא כפי החמה אם יצל וזו ישיג פועל
לקבלתו אם היה בלתי מושגל כפי שיקשה
על קבלתו המושגל המקובל מן השם ומן
משה אבל יקחאל על קבלתו המושגל
ויחנה מפי קבלתו המושגל ויחנה

שקבלתו היא היתה אתמול קבלתו גם כן
טוב הולך בלתי שיש השכל והוא הזמן אשר
בו לאו רחוק אור ואם הנהו בביר כשחקה
החשקים כשם ואולם כראותו אור כח
השכל ריגתו כי מעט שכל אל שגור טב
והיו לו שתי מדות וכח ששם ופחדו לי
הנכבדה וגם שמרתו הראשונה וזו המלך
המחמקה לי וזו ימים לי כזה העטן בלתי
מעטן לעטן וכח דימויו קל העטן העבד
למעשה יורם נסן ויתקשר דגלו מזה השם
וקורא יס עליו וקל עליו דהנה וזו הקרי
דגלו לא דלוג וזו שיהיה כר
בהרמה קטנה וזו הרחק של מה שרדיו
להזהיר עליו ברבים מעטים שכחו במקום
רבים אחל בסתרי אלהיות השם הנכבד
והנורא ואוריער אי זה אלהיות השם בעה
רע פנין והסן כי אלהיות השם הם
ארכנה ועקדו ככלל אלהיות העלמה על

היה זה שמו לשנים וזה זכרי לחד ימי
ומהם בקבלם לשנים שם מלואו שרדתי
לשנים שמו יעל כי הנה הנהגתי ודעתי ודעתי
הנהגתי ודעתי ודעתי ודעתי ודעתי ודעתי
והנהגתי ודעתי ודעתי ודעתי ודעתי ודעתי
עולמים ומהם שרדתי כמלך חד וחד וחד
וחד כמלך חד וחד וחד וחד וחד וחד
לחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד לשנים כמלך שרדתי ודעתי ודעתי
וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד

היה זה שמו לשנים וזה זכרי לחד ימי
ומהם בקבלם לשנים שם מלואו שרדתי
לשנים שמו יעל כי הנה הנהגתי ודעתי ודעתי
הנהגתי ודעתי ודעתי ודעתי ודעתי ודעתי
והנהגתי ודעתי ודעתי ודעתי ודעתי ודעתי
עולמים ומהם שרדתי כמלך חד וחד וחד
וחד כמלך חד וחד וחד וחד וחד וחד
לחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד לשנים כמלך שרדתי ודעתי ודעתי
וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד
חד וחד וחד וחד וחד וחד וחד וחד

ובשם ית' - הוא שמו והוא מלכותו בעצמו
 ודין זה דבר שידומה אל ה' הוא מושפך
 כי במדומה יפול יסוד הרבה ודין השם
 הרבה והנה טמא עוד ג' מעלות להורדת
 כס על סוד הורדות והנה מיוחס לדיוט
 בעולם והעולם מיוחס לזמן והזמן מיוחס
 לעולם והמעלות הם זכר ונקבה שרית ופסיו
 וזכר נמשך לשמן אמה שרית נמשכת למ'
 למלכותו וכסודו נמשך לעצמו והורדות
 נמשכים לעולם ולזמן וזהו ההמשפכות
 הנזכרות ידועות לכל משפיר מקובל והנה
 יומן סודם לבעלי השכל אין ספק
 שהנמשך אחר המושך הנמשך פחות ממש
 בהיותם משני מינים אחד בהיותם ממש
 אחר יתכן היותם שוים במעלה והעפ' שאינם
 שוים במידות ומפני היות הנמשך א'
 המושך אחר משלשה חלקים וקם גורל
 דיוט בלי גמל דיוט נכסדך להכריח

נשכל - מי נמשך אחר מי מאלו השלש
 וברענו שהשכל הנכסד מושך ודין נמשך
 נדון שנתנה לו הקנה נמשך אחריו והוא בלי
 נמשך אחר אחר מהם וברענו שהשם שמו
 הרבה הראשונה לכל המידות הוא מחויב
 המידות בבחינת עצמו והוא שכל בעליונה
 שכל מדרגות המידות ידעו גם כן מה
 שהכל נמשך אחר עצמו וכל מה שידומה
 מהתארים המיוחסים אל עצמו כס נמשכים
 אחר עצמו אחר שדין עצמו שום הרבה ש'
 שיהיה היה מורכב לא היה מחויב המידות
 בבחינת עצמו אבל בבחינת השם חלקי הרבה
 אל הרבה הוא מוקדה שיהיה לנכסד וכל מורכב
 אל מרכיביו וכל זה כבר התבאר ומעט
 בספרי החכמה ואם כן כל שם שיוצא עליו
 יהיה שם יוצא עליו כי היותו דיו על הכל שם
 נכסד מולתו וזהו מנהג הורחה על העצמים
 בבחינת יס' אין יורה על הנמשך מיוחס אליו

[illegible][illegible]

טס כן יב היה הנהן מזכירי פעמי ביום הכפרה
 כנגד ימי השנה וכנגד יפירות וי רכרות
 וי מזכרות שהכל שנה וזר רבון ויחר מהפסע
 מזכירות למיניות ונגם בזמנה אל מעלה
 וטעון וטעון ומסכה וסכה ער פגע הכר
 לירי שחרור רכמות שהנה שחרור רכמות
 וירי וירי מלח עשירי הנה והעשירי יהיה
 קדים ליהודה והנה טס כן יב עלה למספר
 זה בעבור חלקיו השנים שחצוים ושלשיותם
 ורביעיתם ושישים כ' וכל חלקיו אלה
 עם החלק המיוחד שבהם יז עלה ביום היידי
 וסוד יב הנה חלף הרי הספר היידי הנה
 חמור הנה היה והכל כה יב חחר

וזה דרש

והנה יורה וזה יורה
 והנה יורה וזה יורה

ואמנם יש לו כמה סודות אחרים וידע מהם
 מספיקים לך כי בסוד העצמות וידי
 עוד סוד נקודת בעה הנה כפר נטות
 מנתנו כמה שרבותנו להורות שיהיו כמנון
 הנהיות המיוחדות השש השנה לז' שיהיה
 מה ששוררם עליו בנחיה וידי וידי
 חושי פקדים ליה שיהיה שיהיה
 מרב העין הסוד כן וידי כן וידי

והנה יורה וזה יורה

פקדים וידי

אחר וזה דומה לו כשריח לתמונה מיד
 שלא שח לו כשריח מהמספר השנה לו ככל
 יצר ויבדל מהתמונה שמשפרי לו מט רבים
 על ענין אחר ומספר התמונה חינו דק רבים
 על מספרים רבים ורע שפר מה שהתקרב
 רב אל היצירה שהוא פשר הוא יותר
 מעולה וכל מה שהתרחק ממנו הוא יותר
 פחות ואעפ שרדכו יותר רחבה וכבר
 מוספיק זה המעט שרמזתי בתמונה לפי זה
 החומר ולפי רשתמי שחומר בעבורו

חלק סימן ר ענין ד סימן

מלא משקל המדות
 הוא שיהיה מספר המדות
 שיה פשוט ענין החומר
 בחשבון רב לפי מציאותו כגון חכמה שכן
 ה מוחות כגד ה אחרים והמספר של שני

הענינים מהותו שיה משפט המדות קד
 ענין שני כגון השני הנמצא כן חכמה
 ובין רחוק זה וזו רחוק יקרה מהות
 והנה זה הדרך שיה לו מט מדר אחר והוא
 מדר פמדת המספר השנה בחשבון לב
 וזו רחוק לו מדר שנה שומר חשבון מספר
 המוחות כגד כגד ורע לו כשריח שומר זה
 ענין בחינה קד יקרה זה קד וקד יקרה
 בחינה קד כגד יקרה זה מוסק ורע
 כל הדמות לזה הוא המספר הנמצא כן
 כשריח ובין משקל השנה כגד התבונה זה

חלק סימן ק ענין ד סימן א

מלא משקל המדות
 הוא שיהיה מספר המדות
 שיה פשוט ענין החומר
 בחשבון רב לפי מציאותו כגון חכמה שכן
 ה מוחות כגד ה אחרים והמספר של שני

צורת הזמרת אלה עשה

ספר חזקוני

This image shows a 10x10 grid of 100 squares, each containing a single Chinese character. The characters are arranged in a regular pattern, likely representing a calendar or a specific text. The grid is framed by a decorative border.

ואלה הדברים הנספרות הוללות הן משבת
 משבת פורת בשבת המיוחד עם דות הייחוד
 אשר לך נזכרה בו בתורה שהיא מכלל
 העם ולא בחיבו העם מיד שיהיה הסוד
 נגלה לעם גם חזק העם הנבחר בשם הלאה
 שסודו הולל הן שהוא בסוד גלגל הוד
 וכל גלגל הוד היה הוד בסוד הוללות שסוד
 הולל יה שהוא בסוד גלגל היה ומלך
 ויהיה בולל ששהם ומלך הוד מורה על
 מציאות נכחי בלי הפסד כשהיה לברכה
 קיימת בעצמה בברכה ברכה רחוקה
 חוץ ממנה לקיימה ואם היה נכחות ויש
 לה סבת מציאות בעצמה חוץ הפך שסוד
 שסבת נכחות ואם סבתה נעלמת והיה
 נגלה נכחותה מעורה על נכחות סבתה
 ועל כן יתכן להחזיק שמה בשם סבתה והן
 והאחד שם סבתה בשמה לבטל הוללות
 עד מציאות סבתה ועל מעוררה ומפני שיש

מחוננות כספך קבלה יריעת השם וכן
ובסמך של מה שכתוב/ כאלה הספרים הנז'
המכרים וכחמים להם של שני הנקוד לה
ואחר כך מן חמל חלף לך סמך הנקוד הנז'
הנמון בשם הנמון מאלק שלפני זה לפר
ואחר כך חן גלגל שיש בהנה בשם
במורה שלח ירע כל חסד לקרונה שחן
קריאתה כמון טהור בהנה במורה שורה
חל קריאתה במורה ישירה ועל כן יספיק
לך נמון שחמך חל קריאתה בשורה
והיא שמונה במורה עשרה חן מה
א א א א א וזו היא בודרת
הקריאה הישרה
וסוף הבמורה והיא ההחלה במלה לפי ש
טורה וגם בודר בעיניה לפי טורה ט חסד
במורה כמורה וזו היא בודרת דרכה בתנע
בתנועה כן י י י י י והנה
א בודרת תחלה של פ התנועה

הישרה חן וזוהי שהשלים כל התנועה
החלה בהנה כראש התנועה וזוהי
הסוף והתחיל מן יא והולך בראש כל
תנועה עד השלום טוריה וכרך היור ק
רך טוריה וטורין וטוריה ק ש סופס
ודע שמפני שהחלם הוא כולל במספר
החכמה וסוף כולל ג ספירות שהם ג
שמות מיוחדים בשלש וסוף שלש חיות
שהם שלש חיות שהם ש' ועמון בשלש
חשמה לפיכך היה עלין על חיות וזוהי
ש' ש' ש' על כמון כמון מחול והנה
חשמה כולל לחמש טורות במורה ש' חמשה
ממנה חיות טורות בשם חסד לפי טורת
פניהם ש' ורמות פניהם פט חסד וגם
חשמה הנז' הוא יש לו שני חול ברב
יח' ועל רמות הכסד רמות כמון חסד
שני מלמעלה והנה חמשה והמקור עולה
מה חסוד ה' פנ' ה' ותמינה הרי כה חמשה

[illegible][illegible]

כחור מי שימחר במקוה ותנועתו מן כח אר
כר שעות ולו ו קבועה והוא מנקה שהוא נ
עכמו דך והוא קרמט בלח והוא רבוק בכח
וכל מלכ עץ חיים והרמז עליו קנה חכמה
מה טוב מחריץ קנה חכמה קנה טעם ורע
כי התנועה המהירה הסמכות היא העצמות
והיא הקור מה שבתנועת בטבע והנכסדות
שכל התנועות היא הנעשה כחור ערכות
וסימטר סלו לרובכ בערכות כיה שמו ועליו
לפניו ורמז השתתפות חלס עם קמץ הנה
יד יהוה הניה שזה כח להורות על הכח ה
העליון המנהיג הכל והמנכח הכל והוא הוא
כח השם בעצמו לא שיש חסדו האחר
אחרץ ישר וחכמו אחרץ רחשן הפך והנה
סוד השם נקרא מפורש מימי כחיה רבים
אחר מהם זה שהוא מורה לך לעשות ממנו
נורות ואלה הם ישר ההפך ותענה ה
הפך הישר ותענה והצורה השנית של כל

קמץ ממהר שישוב מחרמה לחלס בעת כח
שחור גם כן אחר הקמץ בסוד חכמה וזה דין
הנעשה ממהרה דכל מהירות חיש שם כח
כרמות וולס וכל עמוד כמות שהוא ורמז נ
עטף חלס פושל וסימל ופיעה חלס וכל פושל
שימח עמוד תחלת חלס וכל כל פושל שר
שהוא עשוי ועמוד קיים תחלת קמץ
והנה כח אחר חלס כח להשלים סוד חשמו
העמוד וגם כח אחר קמץ כלום כח משותף
עם כל אחר ואחר מהם בסוד ל של חלס ופ
ובסוד מ של קמץ כי חלכו יורה על מלך וכן
ק רכר יורה על כל והנה כח עם פושל כח
עם חלס וכן שם סמוי ישר ורמז חלס עם
קמץ מ שותפים עולם ורמז קרבות ישר וכל
קמץ קמץ בעצמו רק סמוי וער פח עולם
וער כלום עיקר התנועה הוא כח חלס לפט
קמץ וקמץ לפט ישר כלום החכמה קרמה
לכחור ופכור קרס לייס אשר הוא החמור

החמורים ומפני השתתפותם ידמה זה לזה
 בדבר ויבדל זה מזק ברוב וכל קרור קטון מ
 מזקף הוא בחבור ובחור הגדול אשר מקרה
 מן המן עד ועל כן הנקודה ברמות חמור לסוכב
 העלין המוקף ויהיה העלין ברמות סוג ה
 הסוגים וההחלקן ברמות מין המינים ואשר
 במהם ובימינים לשניהם ברמות סוגים
 ביין ומינים בערך בעצמם לעלין ולחלקן
 ויהיה יתקרב ויתרחקו יתקרבו לטקורה ויהיו
 במחוזות יתרחקו מהסוכב ויהיו יתקרבו לסוכב
 ויתרחקו מהמקורה והנה היו הנכבדים ו
 מקורה וכ עיגולים נסים כי רוח עברה בו
 והנה כל שמונה יורו על גוף שלם ומל הנזעה
 היא רלוג טקורות מתקורה לעקורה עד שיהיו
 ה נקודות וזו יורה מורכבים ונקודות הרכבתם
 קו וטולקו קויה לשיעור רבים ולסוגים והנה
 דקן והשטח והגוף בעלי כמות והנקודה הינה
 בעליה כמות כמו המחר הימית במספר

יין
 רוב
 עין

שנינו בעל כמות והקי יורה על מידן וכן כן
 א' עד י' ברמות מידן והשטח יורה על רחב
 וכן כן א' עד י' במחוזות יורו על רמות חמור
 והגוף יורה על עומק וכן כן א' עד י' במעוקבם
 שהוא עיגול יורו על רמות עומק
 וזו יורה שלשות

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
א	ד	ט	י	כה	לז	מש	סד	פא	ק
א	ח	כז	סד	קכה	דיו	שמא	תקיע	תשכט	א

חבור המידן הוא הכל וכל
 חבור הרחב שמינה וכל חבור
 העומק כסילן במה שהם ג' לה ומה
 הנה סימן הדמיונים לכה והשטחים טל לכה

[illegible][illegible]

יד חיותות שם וז' והנה ח' אחריו קק
 והוא צדי בעיניו וכן ש' אחריו קק
 וגם הוא צדי בעיניו והנה כל העקר הששה
 הוא ח' ק' ש' והם כוללים ח' עקריו
 שהם גוף שלם ופורה
 מקנה בכל והוא ח' וכן ח' להורה על
 הדבור וזוגות בערות יסודות גס ה' מ'
 מהעקרים וזן להם קו ויש להם ש' שהנח
 קו עקרה ועלה מספרם בסורה ח' ח' ח' ח'
 שהם כה עקרים שהם מ' ג' ח' ח' ח'
 כאשר הם מ' ג' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 זכר ונקבה ומקום תבין אשר כל ג' זכר
 זכר ונקבה וכלים חדש אשר ג' ח' ח'
 מהג' ח' והוא ג' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 אשר הוא מכסה ג' ח' ח' ח' ח' ח'
 תבין מעשה האדם אשר הוא משכן ח'
 המלך והן מ' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 העט מחר כרי לעורר על הסוד בראשי ח'

פרקים וסימנים של כל העקרות החמש הוא
 סוד י' ש' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 זה כלו בקשר ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 מה בעטן חיות והעקר וח' ח' ח' ח'
 הורעטן מה שכתבתי וז' ח' ח' ח' ח'
 באר כנה הוא שר ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 החזקה ולהוריע שמה שחזרת ח' ח' ח'
 כטפה מן ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ונחש ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 כי שם היסוד הוא ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 שם היסוד ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 כיסודה וגם המימד כח שם ח' ח' ח' ח'
 והכל מהטעם מ' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ומ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ואמנם ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 המושכן

חלק סימן ה עין ג סימן ד

כולל שיטה היות עם העקר
החומר לך שיהיה בחומר
והעקר ברוח המושפע את החומר
(והשיטה בכוונת המושפע והמנוע היא כ)
כסכל והוא הפועל ברוח ובחומר (וההעברה ו)
שמקבל המושפע כמה שיש בו הוא התכלית
ואין לו ארבע סבות הנמצאות לכל פעולה
נמצאת בפועל (והנה החומר הוא הסבה הראשונה
מאד בעת ובהנחת הוא הסבה השנייה בזה
והפועל קודם אל התכלית והשלישית קדמה אל
החומר וזו הדרך פשוטת ההכרח במופתו
מושכלים בשפיר החכמות המופתיות ועליהם
בשמוע ועל כן לא נדרש בשום פה אצל
נבחר פה כוונת ביותיות ובקורס ככלל לפי
קצור זה החבור (ומהם כי היות בחבורת
מידידות הוא פעל אחר והיה חומר הקדמה

הוא הדין ופחות הדין בקסת הוא מוכן בכל
חלק וחלק מוכן לקבל ידויות כל היותיות
שישבו שחכמות גם הן ייח לקבל ידויות רבות
החכמות אין ידויות אחרות אחרות בלתי אלה
שלא ידענו לה נשקפה שמה קדמי עם כ
בונתם לחכמות שלשן דבר וקצורס ולשינוי
ומן לדין חלק מיוחד דומה שינוי זה החלק
יכונה זה וידוע החומר ופירושם חכמה
החלק שיהיה מוכן לקבל ידויות אחרות מהיות
מהיותיות הוא החלק כחן כן פירושם החכמה
יחסי כל היותיות אחרות לזה פירושם
עובד זה החלק וזו היותיות נשקפה בחלק ההוא
הקדמי ידויות מורכב מחכמה וידוע ועל כן
הדין יחסי ידויות אחרת אצל ידויות חומר היותיות
אצל היותיות חכמה כחן לו מוכן ידויות סבילות
החכמה יחן לו שם חכמה והנה עם כל ידויות
היות היות שם חכמה לו שם חכמה שם חכמה וכל
מין מכלל חכמה חכמה ועל כן כתב הפועל

יורה אור בחלק מחלקי החומר הדיוק יק
יקרא לו מיר שם פרטי נכתב על השם הכללי
וזין החיות בעל שני שמות שמו החי
הכללי חיות מימי בפעל ושמו השני הפרטי
לוקח על דרך משל וזה כן שמו הפרטי
הוא אשר הבריו מהכלל והוא חיל הכללי
כחיות לחומר במקרה מפעל שהכלל קיים
והפרט הוא ונפטר והקיים הוא בעצם
וההוה והנפטר הוא והוא במקרה חל שקרה
לן מקרה ההוה ומקרה הנפטר והפעל
יורה אור כיון הוא אשר הוציא מה שהיה
במחל הפעל והוא הסופר הכותב שקולות
והיה העצם שמוכלי המימצא בעצם שמו הק
הסופר יורה החיות כפי כמו וריכונ
והכלליות הוא שובין הריחה הקורא כונה
הכותב עד שישיג על דה הפעל מה שהיה
בכחו ובעק השיג המשיג וזה נשדמות
כונה הפעל וסבר הקשה חל הכלימה

ואחר שהדבר כן חל לא תשג כונה הפועל
לא נשלמה כונה ולא הקשה חל הכלימה
האחרונה אשר היא המכונה ביחוד
ומפני שהקשה הכלליות ההיא בדרך
השכל לסופר המושגל להקשה יורה ש
יורה כיון להקדים כונה ולהתבאר קרוב
וחזק למשיג להבין מהרה כונה והוא ענין
ההגושה הסוקרית הנוספת על החיות וזו
המחיר ההגושה הרצויה וזה כיון להשתדל
כחו שהיה וחקוק על ספן מהספרים ממקורו
ולחקקו עור מלב המשיג כיון ויחזע שה
שהחיות חין להם תגעה בעצמם ועל
כן עקן הטבע על פי השכל כחה במחל הפה
להמציא החיות במבטח במחל מציאות
מציאותם הנמצא בספר (הושמו לחזק
לחיות חיות עקורות מוחות על הטענה כח
במבטח בהתעקס כן הספר חל הפה
ואם כן המהתעקס בעצם חל החיות

[illegible]

וזוהר וטהר לבבך ונפשך מכל מחשבות
 העולם הזה וחשוב שבמדותה טעם תפוד נפשך
 בנצחך והמדות נך העולם הזה ותחיה בעולם
 הבא אשר הרי מקור החיים הנמצאים המופ
 המעמדים בכל חזו והוא הטוב שבו מן כל
 חכמה ופינה ונעת והיא צדקות מלך
 מלכים אשר הכל מלכים מימנו וימנה גדולה
 מידר והנה דמות המשיח היא כצורה טהרה
 יראה מעלה ויראות אצלנו ונבחרה ונעקר
 להרבה בנפש העליונה נך ועת צדקה ונעקר
 להרבה מעלה עולם כל הדעות הזרות וזוהר
 ונעקר המעלות נך וכיט על פי שמו הנעבר
 והנעבר אשר על כן הנה צדק ודעה ומור
 מנעמו והוא צדקו כשרתו ורואהו
 מותו אשר זה נקוד שמוסריו מוטט שהוא
 מורה על מיד היסוד אל המורד בו פ
 לפי שישנו נמצאת יקרת ורא תפוסק בנטיחה
 ההיא נחוס תפוסק בנטיחה על ששלים בטוח

והדריך בפשיטת הכתוב המיוחדת כפי שיפור
מן דיינות נשימות המחת כפי מה שתוכן
להדריך בה ונאמר בו וגב כול מות שתוכן
בחימה בדיחה ופחד עש שגור שמחת הנפש
בהשגתה שהיא גמולה ונמרת הנפץ
כפי חזק וזאת תהיה ברמות הפקד ופחד שתח
שתהיה מחר למעלה וקשתהחל בהזכרת
המון פטר אל פט מזרח לך למטה ולח למעלה
ודעה ושב משונה כקדוש וכנס מוכנסים
טהורים מן חרשים על כל בדרך מן טהורות
והמשך מופתה פתרון לפני המזרח שמשת
המזרח יוצא לעולם ורך חמש קצוות להטעם בס
דחשך ובמלך תתחיל בזה דע המזרח
והר רשומך והעלה והמשך עם הנשימות מנע
מעט שר שהשלים והמשך להעלה והמשך שר
שתשלים תשתחוו שר המזרח פטל מות ורד
תפדיל מין נשימות הול לנשימות המות הדבק כי
המשך נשימות אחת קצבה זו חרבה נד בין

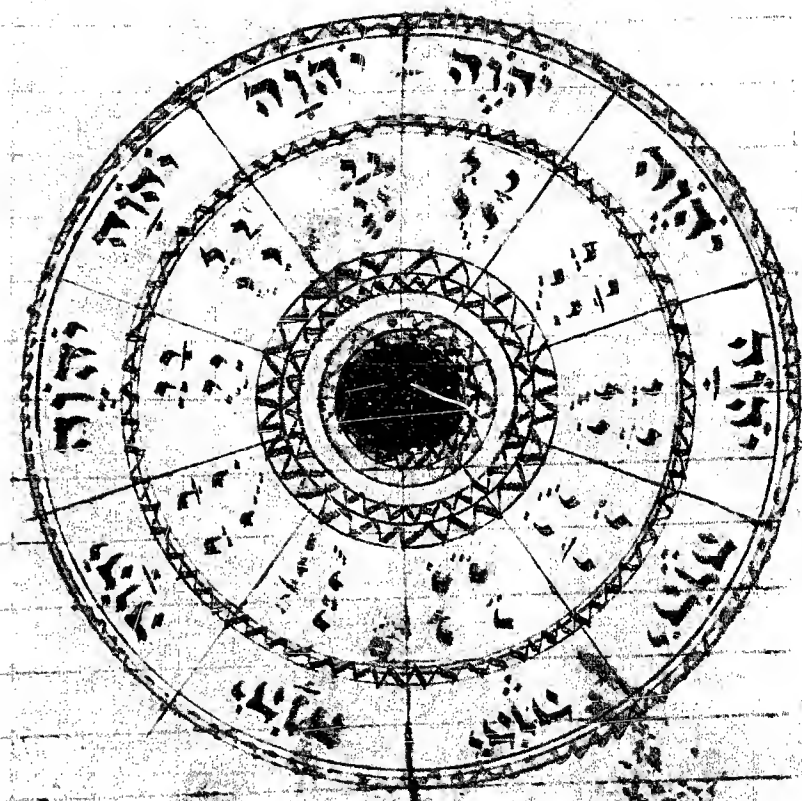
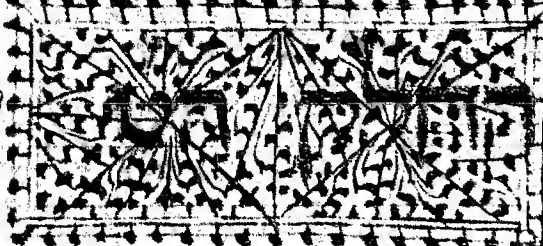
המית של השם ובין זה כישרים מן בין שר
למית השם בפעמים יש לך יבולת להנשיב כי
נשימות בלש מוכח ולי יותר ובתשליט של שר
והמשך שר דמות להנשיב ה נשימות רכז ורד
יותר וכל פחות נק ה ודמות נשימות ורד
שעת מן נשימות שור מזה ורד שנתהל רד
הטור ההוא שר שהמשך רכז ורד ורד
החלם הנמשך למעלה נק מחר הנשיב
למעלה ומשך נשימות ורד ורד ורד
לח למעלה ולח למטה ולח למטה ולח למטה
נשיב הפטר הנשימות ונשיב הנשימות
דחשך הנשימות מן הימין ומן השמאל
דחשך הנשימות הנשימות (כפי המזרח) חל
דחשך מהשכח מן הימין ובקמץ מהמזרח
מל הנשימות ובמלך מחר שתשלים ורד ורד
הנשימות והנשימות והמשך מן הנשימות והמשך
תשלים וק קמץ מן הנשימות והמשך מן הנשימות
שר המזרח ורד ורד והמשך המזרח

אלו היד עמית

מיתותיו ונקודתו

[illegible]

12/15/44 9/30

1944

201 2014

וְעַתָּה חֲרִיבָהּ וְהִסֵּס יִרְיָהּ

חלק סימן ה עונן א סימן ז

מכלל קשר כל הכחות בשם

פסוק
 השם חמיוס דבס שמופני ש
 שיה שוטר הסכמיות והכרת גם
 כן מוסכם וכן הנקוד של יתכן מופני ז

שיכול אדם לשנות חלק מחלקי העבד הכללי
נשים עת מן העמים לא נשים ולא כוונת שם
ואמנם מה שבי מזה במנוח או בקבלה כד בינו
במדות משל על דרך שיטתו ממנו החכמים
מה שדחו להכינו והוא הנמשל ויחשבוהו
הפחדים כפשוטו מפני שחין בס יכלה להשיג
כל דבר על מרחק כי מופת עבד אדם שלשה
הם חכמים ופכחים ופועלים ולא יתכן למי
שמתב ובר להוריעו לאדם ירחן בבר ונג
לכמים אחריו שיכתוב מה שיכתוב על דרך
שהשזה רעה החכם והסכל בו הוכרח בענין
השכל הכותב לככות דבר מספיק לכל איש כחב
כפי מה שהוא ועל זה היה כל כחם כמה להקיים
ורעמים השתנה על פי רבים וזו הענינה
בעצמה כבר הוזכרה וטעמה רחוקה
לפע רעה סוד השם ית' דל שם כן ר' אהרן
והמורכב ממנו ואמנם אחר שקבלת
מהמם מה שכתבתי רחמי ית' ענה הנזכרת

הביא מל בעליה לטעון אותה חולשה השגת
השכל והיותו חושב כמה שגור השכל המושג
באדם הוא יכול להשיג את המושכלות דין הוא
שישיג אלה אשר הדמיון גורר מיני עתה ויזהר
יחשוב חושב שזה מושג בשכל נסדרו ונדרש
לן שהשכל המושג יוכל לזכור יעמוד יחזק ולא
יעברנו ואם יחשוב לעמוד יתבאר ויחשוב הע
השגתו רמיונה נהדרה ועל כן ידעו להכחיש
המקור בהוריה עד שיבוא מופת מוסבר שיכ
שיכחישו בהכרח וזה שכתב ידע כל מושג
שלא יתכן להכחיש מופת מוגבר להכחיש מופת
מושג אחר כי המופתים המוגברים הם אמות
ורביהם אמת והם אשר נלמד מהעניות ההקדש
האמתות בשורה הקדמות בודקות ופחות ובהוריה
ימנעו בומוקד על דרך משל כל איש חי וכל חי
מרגיש ואם כן כל איש מרגיש וזה מופת
מושג ולא יכחישו שום מושג וכן וס
יחזק לך אדם כל לשון מוסס וכל מוסס לז

ישיבה הטבע ואם כן כל לשון לא ישיבה הטבע
 וזה מופת אחר שיתבאר במופת שכל לשון מ
 מוסכם אמר היות כל מוסכם בלתי משתנה
 הטבע זה מושג ראשון ולפי הנסיון למופת
 הנה זה כלל המורה אמר מה שהתאמת
 אמר לו אשר אמרנו עליו שכל ענין אדם
 על דרך זו ואלה הנביא חל כל נביא חל ח
 הדין אמרנו עליו זה הנביא המופת הוא
 שחמורנו כי בדרך שכלל המופת על
 השכל הפועל בו יולד בו מדע מחנך שחמור
 הנביא שכלל היה נביא כן נבא כי אם בפועל
 וכעת הובקת יסוד מה שהיה בבח אל פועל
 וכמו שפועל בו מדע וחוש בו חלק ורמה זה
 מיד אחר לשוני הטבע מופת שהטבע הוא
 ברובו מן בכל מן כמה שהוא ומה לכל
 לרוב נוסח בגם כן מופת שוב שכלל שכל
 פועל בפועל ומה וחלק הסלל הכל
 ובהיות שכל האדם חשבי כל המושגות

שחיתו מולל את כלל וזה יתכן לקבל שפע
 מזה הטבע ההוא יוכלו המדע לזה נורה
 חלקייה בחומר חלקי ברמות פועל הטבע
 המופת על מהויה ובהפסד במורה חלקייה
 קצת זמן ומופת שהטבע הכללי קיים יחד
 יחדיו שגט פעולתו החלקיות זמן יותר
 אחר קמה שהאריך פועל שכל הנביא ט
 שהוא לא יעמוד עמו המיד ועל כן רחוק
 ליחס הפועל הנביא המושג על פ שכל
 הנביא חל עליו שהיה סבה ראשונה לשכל
 ההוא שהתאמת שכלל מופת שהנביא לא
 ישיג את השם לא מהקדק ידעת השם
 כמון שהחילוסוף השלם לא ישיג את השם
 לא מהקדק מעשיו יחסט מנחם וכלל סק
 שקדם לנו בהסכמה שנה זה הפועל המיישג
 המושג מזה הטבע המיישג אל טס
 השם ואיכר שכלל השם עשה הנביא
 מה ששחיתו שם הוא אחר ושמו אחר

מדרג כמות העמות שבה האזרחים (האזרחים)

[illegible][illegible]

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה הַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-עֲוֹן עַמָּם
 וְהָיוּ לְפָנָיו כְּסִיד מִלְּפָנָיו וְכִי יִשְׁאַל
 בְּעַד הָעֲוֹן וְהָיוּ לְפָנָיו כְּסִיד מִלְּפָנָיו
 וְכִי יִשְׁאַל בְּעַד הָעֲוֹן וְהָיוּ לְפָנָיו
 כְּסִיד מִלְּפָנָיו וְכִי יִשְׁאַל בְּעַד הָעֲוֹן
 וְהָיוּ לְפָנָיו כְּסִיד מִלְּפָנָיו וְכִי יִשְׁאַל
 בְּעַד הָעֲוֹן וְהָיוּ לְפָנָיו כְּסִיד מִלְּפָנָיו

[illegible]

מה שם קר וספר וכל אשר הכי תוך קחב לספר
 זכרון חלוק שחנא שלם חליון וסופו חור
 קשרי שח חסם עבנו וכן נבחרים רבים
 וכן היתה חור גרין וחבר ורמיר שם
 בשם גלחור עטף לקטור החבר ולחבר
 ההקשר בשמות שח חסם וספר חסם
 יב מזלות ועש ז מכסם ועש ז יסגרות ער
 שירב עט הקושר חסם חסם חסם
 והמותר וילבש חסם חסם חסם חסם

חלק סימן ה' עמוד סימן ק'

כולל תועלות ההקשר וההתר
 תכלית התועלת לפי המושג
 והמורכב כגון שנים הזרם
 שיהיה בבית הספר על דרך משל כיוסר הד'
 הדרה ע"י ויכח מכות האסורים למולך
 וגבר ומולך ע"י שחמו על עיניו שיחזק זהים

[illegible]

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ואשר משהת הרבד לשלשה הווי שר
ויהיה ויחשד יחיד בניהם ששלושה
שמות ויחשד הם הפתב המיוחס לספר
העשוי ויחשד המיוחס לפה הנושא
והבן המיוחס לכל העשוי ויחשד שלשה
שלשה ראשי תיבות והם לי כל כבוד והפך
כל וסימ ויהיה קר אית חקיהם בכל
יסים הנושאים שלם מעל קליף ועוד סים
הנושאים בטח אל יי כלל לכך ויהי כעך
אל העשן והנה כבד טרע הספר והנה
שכינהם ויחשד סוכל שיקראו שלשה
רבנן מפני יחס שכ אחר שכלל אותם כן
הרבנן כלמי הכא לכל מי שדבר איתו או מדר
עוד או ידבר לעמוד הוא ענין רביע לנמרים
והשמה עמם כשם רבנן מפני שהדבר מורה
על הנהגה כי דגן וינהג ודבר ועל מהם
תכלית הספר בעמם ובענין ועל שם העל
הנהגה ומה שירדה עליו שיתקדשה ויהי

הרמז נמצי להטלים בו חפץ נחירה וטנה
ורמז וזה גם כן בהמותו מזה היקר יתכן
לשתפס אין בביוצח בזה שהרי חלה העשאים
זה ענינם לפי הכונה הטבעית המטוהפת שש
ההכמיות כזה והנה תכלית ההכרל כן הרבד
דלוה נכין העשוי וחפץ ביו וכן הקרוב
יחשד שמו וכן והמדרג שכלב מפני שזה מקבל
זה טרף ועוד שזה קבלת תלויה כחשכו
באותו חלוה מן החיות טרף שפענו יל מכלת
שיחשד כל החיות ומה שנוהן כי מחשבתו בספר
בספירות בלתי מוגשמות כמו שהוא בלתי בעל
צנים לוי שהלבבות חיצוניות אינן שמו
ואמר שיש צורות החיות המיוחדות בריו
שהוא חמוריהן הקרוב וכן השם ית הלבבות
חיצוניות לבחות והנפשות כריו והרבנן הכי להם
מחשד שהוא השגה במדות החיות הנבט
הנבטות בלחות הכרית אשר הם כתבים מ
מטע עבדיהם מזה ומזה הם כתבים ומכר

ומכל דבר נקח חיים פנים ואחור כרמות ההט
 ההטגה המשיית פנים ואחור והרמון על זה
 אחור וקדש צדנו וכו' ואעפ"י שכל השם
 אינו דבור מהמינים הנזכרים וכל הלב
 המקבל דבור החד והער על זה שהוא מ
 מופת אמת מושכל ומודגש ונקודת הדור
 הדבור המחשב שולח אל כל הפה דבור אשר
 אינו ממין דבור ולי ישתפס בו דם שם
 דבור כמו שדמיתן עם תפירת הסבר
 כענין עצמותם וכן ע"ש שגג בן היר
 הדבור המחשב שולח דבור לכל סבת בדי
 בחכמת החכמה והכלים והנחות דורות
 חותיות לחמר שהוא דין על פי הדי והעט
 ושאר האמצעים ויש טעם ידענו וכו'
 הסבר שביניהם בן טעם יורה לכל חמר
 ידמה כזה לסופר על דרך משל כן הדי
 הנזכרים ואם בן הדבור הכח מביט לעצמו
 שהכל חמרה אם יקרא דבור כשם פוטנא

אינו דין הטגה שכלית על דרך האמת

חלק סימן י ענין ד סימן ב

גלגל ההנהל אשר דין ומשיגים והמתבטאים
אינו כדרך להאריך בדיבור דבר זה
 מופת ההקדמות שקדמו לו בענין
 ההטגה וזה שאחר שתדע שכל הטגה איננה
 גלגל בין קדמה לטעם כמו שכלת בן היר
 מביט כמוקדשת בן האמצעית אשר ביניהם
 כמדומה בן כחות מהשם ית' אין ספק איננו
 שלא ירחיק מוטלך ענין הסבר אשר בן כל
 משיג ומשיג ואעפ"י שדורך על ענין ידוע
 שכל מי שדחה אחר דבר אחר להשיג והשיגו
 יקרא משיג וכל הטגה נחלקת לשלושה חלקים
 והיא מוקדשת ומדומה ומוטלת והמוקדשת
 כליה חמשת החושים הידועים העין והאוזן
 והחך והיר' עם כלל הגנה והכחות שהם

נושאים אלה הם: הכרזות והטמעת וה
והריח והטעם והמחוש וההשגה שמשו
שמשושים הכלים הנזכרים הם עם הכחות
הנזכרים הם: הידי בכלל נחלקה לה קטגוריה
בדליות והן הסגת העדשה מהפוח של ררך מ
משל והנשמת בקולו כשיכאע בכח חזק וה
והמרחב במהו והמוטעם במהו והממוטעם
במהו והנה אלה הן ה' השגות ברבר אחר
ובור הרפוח גם תה"נה ההשגות האחר
ברברים רבים משתטט ומתחלפים אלה מאלה
וההשגה שמשושים הרמיון שהוא המקבץ אלו
הם כחות במח' היא חזקה בעת בטולם בדרם
אחריה לפי כחו והיא חלושה בשתי עתים
בעת שהגה ישן ואיט חולס ובעת שהגה
ער מרפו אחר ההשגה מכל השגותיו וכופני
שחין ארס יכול לידי כי אם ציורים ידועים
לפי טבע האנושות כשדורת הרמיון להשיג
השגה שחיה ממוץ השגותיו יחלש אפילו

להשיג השגותיו הטבעיות שנכחו כמי שדורך
אחר טוס שחיה יכל להשיג ומורק פסיקות
גלות כדי למחר להשיגו ונפס ומשפר דגדון
אחיו יכול לזון ממקומן שכבר הפסיד גם
כחו הראשון ולא השיג הנדחה
וההשגה שמשושים שכל האנוש גם היא בעלת
כחות ידועים אין בה כח והכנה טבעית להכ
להשיג ואלהם גם הם בעלי גמול לפי טבע ה
המוטעם הנגלה והעצום והמרומה איכ
הרמיון המרמה הוא פועל הרמיון בעצמו
וגם מומט מתפעל כח הרמיון שהוא המדמה
וכן המורגש איכ ההרגש המורגש הוא פועל
ההרגש בעצמו וגם מומט מתפעל כח ההרגש
שהוא המורגש וכי המוטעם איכ השכל
המוטעם המתפעל שכל בעצמו וגם מומט
מתפעל כח השכל שהוא המשכיל
ואחר זה תרע שמורכי ההרגש תביר דרכ
הרמיון ומורכב שנהם תמר דרכי השכל ו

ומהפני שההרגל הערמוני פטולתו קלה להשיג
 שגם פטול חיבוש. ומפני שההרגל
 פנימי ופשוט גם כן פנימי חסד המזקק לה
 להשיג צדק דרשן ותנועת המהיר
 וכבר קצת שלח ידיו שיגמולו
 מושג. שהם לבנים וכל פה עתה במה
 עיקר המהירות המהירות מן והן מין
 משיג שום מציאות אמת לעולם
 החי חסד גרם רבץ בין המושגים
 נטה למורגל ושומר מציאות מה שהשיג
 שהשיגו החושים ופעם נטה לבחור
 ושומר מציאות מה שהשיג השכל ופעם
 מורה מרד מלכו וידן שום מציאות
 לפעול והעצב שחושב שכל מה שהשיג
 הוא לבד המהירות ואין אמת וזה
 ההשגה המהירה השלישית היא מטעם
 ומחשבות מה המהירות נמצאת ומובד
 ומחשבה המהירה היא כחה והשגה

[illegible]

חלק סימן ה' ענן ה' סימן ה'

[illegible]

הטעם האלה שיטפיע שכל על נפש הנבדל
שהוא הנח הדברי בהכרח בן והדברי יטפיע
על הרמיוט והדביוט יטפיע על הדברי החסם
ושל כל מקור מורה ונשפיע ההוא מהרבות
מקבלי נשוא יכנסים מונעים לקבל ממנו
וכמו שהכריחם לקבל בן יכריחם לתת זה ידן
לחס מונעים עד הצע כל חפצו עד סוף כחפץ
החלק יבואו כשפועל שרש להטפיע ממנו
עד שיצא מהצד עד הצע ממנו החלק הר
הקטן ההוא אל העבר שגם הוא חי משפיע
מניין המון לא שמתענגים יחסו וימשו
בדלות המעלות ויהיו בעליהם ומפני
היות הדבר מורכב מנחות הרבה יתחייב שיה
שייחא השפע בנפשו והדמות ההוא יקרה
בזה השגה שכלית נפשו ודל השפע עור
לדמי ויהיה שפועל ישיג מה שכתבנו
למשל ויהיה כזה שיהיה בנפשו געגוע
מקומה ויהיה מעינה ויקרה הכח ההוא היש

הוא מלך או כיוצא בו ומפני שגדלה לו
להיות שהמוטף במידתו יתן לו להנחה
עליו מהמוטף במקומה הישועה נכח המוטף
היחיד הסמוכים להפיר שהנפשו נלך מזה
מקבליה יתנה יתנה הדבר המוטף בנפשו
מגדלה מכל מוטף יתנה ייפיע להחיות ויהיה
בזה שמוקד לפי שגם כל יתנה נה שפועל זה
השפועל ונפשו נשפיעה לעצמו החלק ההוא
כי הדבר שפועל היחיד והדבר שפועל
נכח יתנה יתנה השפועל והדבר שפועל
שפועל ודל יתנה שפועל ונפשו יתנה
הדבר שפועל ויהיה ויהיה יתנה ודל
הפועל ודל הדבר ודל הנפשו המתענג
בשפועל ודל הנפשו
הטעם כי שייחא לתת לו מה שהכריחו הנפשו
הטעם הנכס לתת לו ויהיה שפועל הפועל
דבר שפועל ויהיה שפועל ויהיה שפועל
ופהיה כל השפועל נה ויהיה גורלם ועל

מספר החוקים   הקדמה   לח
ועלה מספר   ענינה   לח
וסומט   נתיבות   לח
וסימן כלל   מלות   מרע
ועל חלקי גולגות עלו לסימן ערים
וספר משרד על מרע   משרד חצי שמי
וזכ סימן שלשת הדרכים יחד

אברהם   ונחש   כל   מנסע   יבקר   שנה
השוק   הנה   נהיה   נהיה   זכר
אברהם   אב   אברהם   אב   אברהם
אב   אברהם   אברהם   אברהם   אברהם
בן   שמואל   אב   אב   אברהם
לברכה

אנה השכל הליך עינת   מי חכמה שם בדיגיות
לשחרי מיתותיה מהם   עקן דברהם מהנה
אם נעלה מדיחך נהן כני   רמיע מרמיה מרסנת נח
שא נפטר דם ואמיר איה אני   חושק להדמך באור השכל
עת הביא אל הגן שלם   מתמכר כל חכמת חכמי
אך דם עין צורת גלם   צורת עין אור השכל
לשון שכל כפי חכמה ובינה   קדש יה בטב בלה ויהו
פיו רעת לאכלו כוימינה   שמו עקן דברהם יעק
הא לך בתי נהיה חרן   נוח עמיה אל גינת הכירן
נת דברהם הדיחך נהן   אהבת דויד ויהינרן

[illegible]

מחיידי הדבר

ילך אל מזנוזה ויאמר קה הססון ג' פעמים
 בבנה .. הנה אנכי שולח אליך לפניך
 לשמורך בדרך ולהביאך אל המקום אשר
 נאמרו לבני המקום שהוא חיה לכם ועם
 יכון טעון הרבות בסופי היבנה עתה
 ביה טעמיה וישיה אצבעו בשם
 הכבוד במזנוזה ואחר כך ינשקיהו וישמהו
 על מליו ויהא בחן ..

125-110.

Vat. Ebr. 597.